

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija odabrala pogrešan referentni sustav za ocjenu učinaka pravila o CFC-u i pogrešno označila pravila o CFC-u kao poseban skup pravila u odnosu na britanski opći sustav poreza na dobit trgovačkih društava. Komisija nije pravilno shvatila cilj pravila o CFC-u i nije uzela u obzir marginu prosudbe Ujedinjene Kraljevine.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija u svojoj analizi državne potpore počinila očite pogreške i primijenila pogrešne testove prilikom razmatranja pitanja usporedivosti. Komisija nije prepoznala razliku u razini rizika u pogledu britanske porezne osnovice između one za pozajmljivanja subjektu iz grupe koji je porezni obveznik u Ujedinjenoj Kraljevini i one za pozajmljivanja subjektu iz grupe koji nije porezni obveznik u Ujedinjenoj Kraljevini, te je nerazumno zaključila da su unutargrupni zajmovi usporedivi sa zajmovima trećim stranama.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da čak i uz pretpostavku da su mjere koje se odnose na kontrolirana strana društva o kojima je riječ *prima facie* potpora u smislu članka 107. stavak 1. UFEU-a, pobijanom se odlukom pogrešno zaključilo da nema argumenata koji se mogu istaknuti u obranu spojivosti mjera o kojima je riječ s Unijnim pravilima o državnim potporama. Uz to, pobijana je odluka nerazumna i nedosljedna jer je Komisija pravilno prihvatila da je poglavlje 9. dijela 9.A Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 (Akt o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano u slučajevima u kojima bi jedini razlog za primjenu pristojbe CFC-a pri suprotnom činjeničnom stanju iz navedenog poglavlja 5. bio test „kapitala povezanog s Ujedinjenom Kraljevinom”, zbog toga što bi taj test bilo pretjerano teško provesti u praksi, ali, u isto vrijeme i bez pružanja prikladnog obrazloženja, Komisija tvrdi da navedeno poglavlje 9. nikad nije opravdano u slučajevima u kojima bi test značajnih dužnosti zaposlenika za posljedicu imao primjenu pristojbe CFC-a iz navedenog poglavlja 5. Zapravo je test značajnih dužnosti zaposlenika pretjerano teško primijeniti u praksi, tako da je Komisija trebala smatrati navedeno poglavlje 9. opravdanim i u kontekstu tog testa te stoga zaključiti da nije riječ o državnoj potpori.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da će, ako se pobijana odluka potvrdi, njezina provedba na način da tužitelji izvrše povrat navodne državne potpore narušiti temeljna načela prava EU-a, uključujući slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga, uz napomenu da se, u slučaju tužitelja, kontrolirana strana društva o kojima je riječ nalaze u drugim državama članicama.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je nalog za povrat koji proizlazi iz pobijane odluke neutemeljen i da se protivi temeljnim načelima Unije.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije pružila prikladne razloge za bitne elemente u pobijanoj odluci, kao što je zaključak da se pristojba CFC-a iz poglavlja 5. [dijela 9.A Akta o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.] može primijeniti korištenjem testa značajnih dužnosti zaposlenika bez poteškoće ili nerazmjernog opterećenja.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom također povređuje načelo dobre uprave, kojim se zahtijeva da Komisija omogući transparentnost i predvidljivost u svojim administrativnim postupcima i donosi odluke u razumnom roku. Nije razumno da Komisiji treba više od četiri godine za donošenje odluke o otvaranju istrage u predmetnom slučaju, a da odluku donese više od šest godina nakon što je pobijana mjera stupila na snagu.

Tužba podnesena 8. studenoga 2019. – Rio Tinto European Holdings i drugi protiv Komisije

(predmet T-762/19)

(2020/C 45/36)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelji: Rio Tinto European Holdings Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina), Rio Tinto International Holdings Ltd (London) i Rio Tinto Simfer UK Ltd (London) (zastupnici: N. Niejahr i B. Hoorelbeke, *lawyers*, A. Stratakis i P. O’Gara, *Solicitors*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2019/1352 od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC) (SL 2019., L 216, str. 1.), u mjeri u kojoj smatra da je navodna mjera potpore potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a i naloži njezin povrat zajedno s kamatama, uključujući od tužitelja;
- podredno, poništi članke 2., 3. i 4. pobijane odluke u mjeri u kojoj nalaže povrat nespojive potpore s kamatama, uključujući od tužitelja;
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova kao i troškova tužitelja u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 1. UFEU-a smatrajući da se navodnom mjerom potpore dodjeljuje selektivna prednost:
 - a) društvima koja koriste 75 % izuzeća za niskorizične kvalificirane kreditne odnose jer je Komisija:
 - pogrešno odredila britanski režim CFC-a kao referentni sustav;
 - počinila pogrešku koja se tiče prava zaključivši da izuzeće od 75 % čini odstupanje od referentnog poreznog sustava na temelju da:
 - (i) nalaz odstupanja pogrešno se temelji na regulatornoj tehnici;
 - (ii) test značajnih dužnosti zaposlenika nije glavni test za britanski režim CFC-a; i
 - (iii) kvalificirani i nekvalificirani kreditni odnosi nisu u istom pravnom i činjeničnom položaju i, u svakom slučaju, počinila je pogrešku koja se tiče prava analognom primjenom odnosno neopravdanim oslanjanjem na Direktivu Vijeća (EU) 2016/1164; ⁽¹⁾
 - počinila pogrešku koja se tiče činjenica i prava zaključivši da izuzeće od 75 % nije opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava na isti način kao izuzeće financiranja unutar grupacija koje se primjenjuje na netrgovinsku financijsku dobit iz odjeljka 371.EC Zakona o oporezivanju iz 2010. (Međunarodne i druge odredbe);
 - b) društvima koja koriste izuzeće podudarnih kamata jer je Komisija:
 - pogrešno odredila britanska CFC pravila kao referentni sustav;
 - počinila pogrešku koja se tiče prava zaključivši da izuzeće podudarnih kamata čini odstupanje od referentnog poreznog sustava na temelju:
 - (i) nalaz odstupanja pogrešno se temelji na regulatornoj tehnici, a test značajnih dužnosti zaposlenika nije glavni test za britanska CFC pravila;
 - (ii) porezni obveznici koji ispunjavaju uvjete za izuzeće podudarnih kamata nisu u jednakom pravnom i činjeničnom položaju kao porezni obveznici koji ne ispunjavaju takve uvjete;
 - počinila pogrešku koja se tiče činjenica i prava zaključivši da izuzeće podudarnih kamata nije opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 1. UFEU-a time što nije dokazala da je navodna mjera potpore mogla utjecati na trgovinu među državama članicama i prijetila narušavanju tržišnog natjecanja.

3. Treći tužbeni razlog, kojim se podredno tvrdi da je Komisija povrijedila članak 49. UFEU-a kvalificirajući navodnu mjeru potpore kao nespojivu državnu potporu koja ne krši slobodu poslovnog nastana kako je zajamčena člankom 49. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija povrijedila temeljno načelo jednakog postupanja/nediskriminacije:
 - tretirajući netrgovinsku financijsku dobit od kvalificiranih kreditnih odnosa na isti način kao i netrgovinsku financijsku dobit od nekvalificiranih kreditnih odnosa; i
 - tretirajući izuzeće financiranja unutar grupacija različito ovisno o tome spada li netrgovinska financijska dobit u odjeljak 371.EB ili 371.EC Zakona o oporezivanju iz 2010. (Međunarodne i druge odredbe).
5. Peti tužbeni razlog, kojim se podredno tvrdi da, čak i ako navodna mjera potpore ulazi u područje primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a, Komisija je povrijedila članak 16. stavak 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589, ⁽²⁾ naloživši povrat iznosa navodno nespojive potpore od korisnika navodne mjere potpore jer takav povrat povrjeđuje opća načela prava EU-a, osobito načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.

(¹) Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

(²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015 L 248, str. 9.).

Tužba podnesena 8. studenoga 2019. – Ultra Electronics Holdings i drugi protiv Komisije

(predmet T-763/19)

(2020/C 45/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ultra Electronics Holdings plc (London, Ujedinjena Kraljevina), DF Group Ltd (London) i Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (London) (zastupnici: M. Whitehouse i P. Halford, *Solicitors*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2019/1352 od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC) (SL 2019., L 216, str. 1.);
- podredno, poništi članak 2. pobijane odluke u dijelu u kojem se njime povrjeđuje sloboda poslovnog nastana tužitelja iz članka 49. UFEU-a ili slobodno kretanje kapitala iz članka 63. UFEU-a; i
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očitu pogrešku u ocjeni kada je zaključila da je sustav izuzeća financiranja unutar grupacija (u daljnjem tekstu: osporena mjera) doveo do ekonomske prednosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.